Написав anetta
П'ятниця, 23 листопада 2012, 02:16

Джерело: Високий замок

"На наше обурення, для української амбасади в Парижі ця подія не мала жодного значення, і туди не приїхав жоден представник українського посольства".

Українська література впевнено завойовує прихильність французьких читачів. Цьогоріч вітчизняні літератори вперше були представлені на Фестивалі європейських літератур у місті Коньяку (Франція) і одразу стали почесними гостями. Досі такий статус надавався лише країнам, що входять до Євросоюзу. Минулого року особливу увагу приділили іспанській літературі, а наступного року почесними гостями стануть автори з Італії. Україна у цій компанії “бідною родичкою” не виглядала.

Унікальну МОЖЛИВІСТЬ для українських авторів виклопотала літературний агент у Франції, професор INALCO (Національний інститут мов та східних цивілізацій) Ірина Дмитришин. Прилетіли репрезентувати українську літературу у місті Коньяку Марія Матіос, Юрій Андрухович, Любко Дереш, Андрій Курков та «британки» з українським корінням, Марина Левицька і Анна Шевченко. До строкатої компанії приєднався Антон Кушнір. Французькому читачеві відомі твори Юрія Андруховича, Андрія Куркова, Любка

Дереша. Антон Кушнір — стипендіат французького фонду. Перекладені французькою і Марина Левицька та Анна Шевченко.

Ще до офіційного початку фестивалю українським авторам влаштували зустрічі із читачами у Парижі та Страсбурзі.

У перші дні фестивалю друком вийшла книжка «Українські новели» у колекції «Мініатюри» видавця Magellan & Cie. Раніше у цій серії видавали малу прозу країн Гаїті, Лівану, Ізраїлю, Корсики, Туреччини, Сербії, Тунісу, Аргентини, Марокко. До української ж збірки увійшли новели Юрія Андруховича, Сергія Жадана, Оксани Забужко, Андрія Куркова, Марії Матіос, Тараса Прохаська.

Окрім письменників-сучасників, Францію цікавили українські літератори-дисиденти. В рамках фестивалю відбулася наукова конференція, присвячена Леонідові Плющу і його творам про мораль і етику в політиці. Як підкреслила Елен Блан, провідний політолог паризької CNRS (французький аналог нашої Академії наук), ідеї українського дисидента не застаріли і знаходять застосування не лише в радянських чи пострадянських студіях, а й в аналізі сучасної політичної ситуації в об'єднаній Європі.

Ще одним приємним підсумком участі у Фестивалі європейських літератур для України стало підписання угоди між видавництвом Gallimard і Марією Матіос про видання роману «Солодка Даруся» французькою мовою. За словами Ірини Дмитришин, цей процес був затяжним, проте схвальні відгуки Андрія Куркова та зустріч з керівником відділу придбання прав на видання іноземної літератури Жаном Матерном забезпечили позитивний для «Солодкої Дарусі» фінал.

- У Коньяку мала творчу зустріч «Український рік у тіні Карпат. У образах і словах», яку ми провели з французьким фотографом Юрієм Білаком, - розповідає кореспонденту "ВЗ" Марія Матіос. - Мені перехопило дихання від того, що в залі на 300 місць був аншлаг. До мене підходили читачі за автографами на книзі «Мініатюри з України». Незвичайний інтерес викликав вечір, точніше, ранок «Вишукані традиції українського Різдва» в арт-кафе фестивалю. З Андрієм Курковим зімітували родинне святкування Святвечора з усіма його атрибутами. Продукти для столу привезла з України. Там було стільки людей, що не вистачило п'яти літрів куті і трьох величезних посудин з варениками. Довго роздавала рецепти приготування цих страв. І довго пояснювала, що до України їхати безпечно. Фестиваль, який проходив під девізом «Україна на часі», важливий для

«відкриття» очей Європи на Україну через її справжніх послів – письменників. На наше обурення, для української амбасади в Парижі ця подія не мала жодного значення, і туди не приїхав жоден представник українського посольства. Ба більше, посольство заборонило їхати в Коньяк кореспондентові державної інформаційної агенції.

- Все в Коньяку пройшло чудово для України, - коментує для “ВЗ” Андрій Курков. - Весь регіон, який називається Пуату-Шарант (населення близько двох мільйонів), був заклеєний афішами фестивалю. Заходи проходили у багатьох містах і містечках. У мене були «виїзди» для зустрічей з читачами за 100 і за 40 км від міста Коньяка. Україна справді прозвучала вперше так голосно у Франції. Покидали Коньяк з «почуттям виконаного обов’язку». Тема української літератури продовжить звучати у Франції і після нашого від’їзду. Тепер французи чекають українських видавців і письменників на Паризькому книжковому салоні у березні 2013-го. Крім того, прозвучали побажання знову запросити Україну до Франції, але вже на інші літературні фестивалі. Так що перший французький «млинець» української літератури вийшов не глевким.

Україну у Коньяку представили не лише літератори. Частину української презентації готували за сприяння Всеукраїнської асоціації видавців та книгорозповсюджувачів Анетта Антоненко, Микола Кравченко та Елеонора Симонова (видавництво “Нора-Друк”). Українську музичну атмосферу створював Тарас Компаніченко, кінопрограму склав «французький українець», історик кіно Любомир Госейко, а візуальну Україну презентували художники Катерина Білетіна та Ігор Баранко.